

SZÁMUNK SZERZŐI

ARANY JÁNOS (1817–1882) költő, a Szépirodalmi Figyelő szerkesztője

BALÁZS IMRE JÓZSEF (1976) irodalomtörténész, a Babeş–Bolyai Tudományegyetem oktatója

BIRÓ ANNAMÁRIA (1980) irodalomtörténész, a Babeş–Bolyai Tudományegyetem oktatója, a Szépirodalmi Figyelő szerkesztője

DEMÉNY PÉTER (1972) író, költő, a Látó szerkesztője

DEMUS ZSÓFIA (1989) kritikus, a Pécsi Tudományegyetem doktorandája, a Szépirodalmi Figyelő szerkesztője

FICSOR BENEDEK (1983) újságíró

GYIMESI EMESE (1990) az ELTE doktorandája

KOSKA ZOLTÁN (1991) képregényalkotó, animátor

MARÓTHY SZILVIA (1989) irodalomtörténész, az ELTE doktorjelöltje

PÁPAY GYÖRGY (1978) publicista, 2002–2017 között a Szépirodalmi Figyelő szerkesztője

SZÉP ESZTER (1984) kritikus, az ELTE doktorjelöltje

SZILÁGYI MÁRTON (1965) irodalomtörténész, az ELTE oktatója

TÖRÖK LAJOS (1970) irodalomtörténész, a Károli Gáspár Református Egyetem oktatója

VASS NORBERT (1985) történész, kritikus, a Szépirodalmi Figyelő szerkesztője

VINCZE FERENC (1979) író, irodalomtörténész, az ELTE oktatója, a Szépirodalmi Figyelő főszerkesztője

ZÓLYA ANDREA CSILLA (1978) kritikus

ZSÁVOLYA ZOLTÁN (1968) író, költő, a Szépirodalmi Figyelő szerkesztője

2017
528 oldal
3990 Ft

Új könyvében Dávidházi Péter a magyar kultúra bibliai örökségének stúdióházhoz kíván irodalomtörténészként hozzájárulni, azt kutatva, hogyan szolgálhatja a bibliai minták feltárása fontos költemények értelmezését, illetve mit tudhatunk meg e minták nemzeiesítésének költői módjairól és közösségi használatáról.

Innen nézve különös figyelmet érdemel a 19. századi magyar költészet három alapműve: Kölcsey *Hymnusának* bibliai szerephagyományával és szimbolikus honfoglalásaival két tanulmány foglalkozik, majd kismonográfiányi a Vörösmarty *Szózatának* rejtett bibliai logikáját, prófétai szerepmintáját és egykori vallásos jelentését felszínre hozó elemzés, illetve füzetnyi a Petőfi *Nemzeti dalát* az egykorú hivatalos, bibliai eredetű esküformulákkal szembevető és a toborzás költői és zenei műfajaihoz kapcsoló tanulmány. Több dolgozat szól a halál, áldozat és feltámadás motívumairól Arany János verseiben (*Keveháza*, *Széchenyi emlékezete*, *Sejtelem*) és *Hamlet*-fordításában. A 20. századból Babits (*Jónás könyve*, *Esti kérdés*), Kosztolányi (*Halotti beszéd*), József Attila (*Levegőt!*) és Illyés (*Egy mondat a zsarnokságról*) költeményei, illetve Kosztolányi, Weöres és Vas István műfordításai kerülnek egy-egy bibliai szempontú vizsgálat fókuszába, de persze szó esik más költők verseiről is, Adytól és Füst Milántól egészen Székely Magdáig vagy Imre Flóriáig.

Mindezekből kirajzolódik az újraírás poétikája. Ennek ritka szépségű példáját elemzi a zárótanulmány, évezredek át követve, hogyan formálódott egy zsolnári töredéke Augustinus, majd Notker Teutonicus kezén odáig, hogy végül Thienemann Tivadar ihletett átiratában beillik a magyar költészet négysoros remekei közé.